

Hárs Ernő

VÉSZFÉK HELYETT

Ősz van, sehol egy állomás,
füstté vált évek marják szemedet.
Véget nem érő dörgő éjszakában
a könnycsepp vagy, mely a világ
szégyenben égő arcán lepereg.

Mindenütt hullás, fel nem tartható
cserebomlása a gaznak s a rossznak,
s a láthatárra torkolattüzek
írják az új ítélet vegyjelét
a rothadástól bűzlő Babilonnak.

Nincs gondolat, csak gyilkos vágatás,
mit nem állít meg se parancs, se vészfék,
legfeljebb megunt tested dobhatod
a villámküllős kerekék elé,
hogy tébolyukban cafatokra tépjék.

Gyórfy Ákos

SUB ROSA

corpus alien

Rám hajolt, ahogy az ég.
És elfedte előlem az eget.
Kitárt egy másikat:
Langyos, szagos úrt.

méz

Lucskos hordókban az erjedés.
Szőlők a fáradó fényben.
Megáll a mézben a kanál.
A mézben bogár, egyre lassul, aranyban.